

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 4/2019

Slovo čitateľovi

Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom. Toto počúva ľud už stáročia zo Sv. písma. Dnes máme opäť príležitosť zamyslieť sa v tomto uponáhlanom čase nad radosťou Vianoc. Židia stáročia očakávali Mesiáša, a keď prišiel, nemali pre neho miesto. Mohli by sme povedať, že minuli cieľ a naďalej zostávajú v očakávaní toho, ktorý už bol medzi nimi. Aby sa nám nestalo niečo podobné, je potrebné zastaviť sa a hľadať Božiu vôľu. V nej nájdeme aj radosť.

Patrí však táto správa radosťi naozaj aj mne? No ak si človek, tak áno, lebo Ježiš prišiel vykúpiť človeka. Sv. Ján píše v evanjeliu, že Ježiš prišiel ako svetlo, ktoré osvecuje každého človeka. Je svetlom, v ktorom môžeme vidieť tie pravé hodnoty. V liste Rimanom píše sv. Pavol, aby sme sa neprípodobňovali tomuto svetu, ale premenili sa obnovou zmysľania, aby sme vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé. Máte dojem, že tento svet vie, čo je dobré, milé a dokonalé? Atmosféra znechutenia nám tomu nenavieduje. Potápame sa v omyloch a prešľapoch mnohých vplyv-

RADOSTNÁ ZVEŠŤ!

ných ľudí. Myslím, že Vianoce sú tu aj preto, aby nás zastavili. Máme naozaj prehodnotiť svoje zmysľanie.

Chudobná mašalka je pre našu dobu komfortu (ak sa porovnáme s tretím svetom) veľkým výkričníkom. Ukazuje nám zdroj pokoja a lásky, ktorý je v pohľade na Boha. Vtedy nachádzam Božiu vôľu a v nej spomínané dobro a dokonalosť. Matka Mária sa spokojne pozerala na malého Ježiša a uvedomovala si, že sú v Božích rukách. Nevedela, čo bude zajtra, čo budú jesť, kde bývať. A predsa nevládol v mašalke nepokoj, nervozita, ustarostenosť, pre ktorú neraz nevidíme druhého človeka.

Prajem vám, aby ste objavili, že darčeky nosí Ježiško. Keď sme boli malí, boli sme o tom presvedčení. Potom sme objavili pravdu. No a keď sme už starší a človek viac premýšľa nad životom, opäť by sme mali objaviť, že to všetko máme od Boha. A nielen na Vianoce. Prajem vám bohatého Ježiška, ktorý vám prinesie to, čo najviac potrebujete.

M. Vivodík, farár

Narodenie Pána - VIANOCE

Slávnosť Narodenia Pána je popri Veľkej noci a Turicách najväčším cirkevným sviatkom. Spočiatku narodenie Pána nemalo svoj osobitný sviatok a od polovice 3. storočia pripomínalo sa na Východe spolu s inými „zjaveniami Pána“. Sviatok sa slávil 6. januára. Na Západe sa však v polovici 4. storočia začína objavovať osobitná spomienka Božieho narodenia (prvý záznam je z Ríma z r. 336). Sviatok sa slávil 25. decembra. Keďže 25. marca sa všeobecne slávil sviatok Zvestovania Pána, keď archanjel Gabriel zvestoval Márii, že bude Kristovou matkou, tak o 9 mesiacov (čo je čas vývinu dieťaťa v tele matky) podľa tohto datovania je symbolický deň narodenia Pána práve 25. december. Ďalšou hypotézou je dejinno-náboženská hypotéza, ktorá hovorí o christianizácii a novej kresťanskej interpretácii rímskeho sviatku narodenia Slnka. Kresťania tento pohanský sviatok Natalis Solis invicti použili a nanovo ho interpretovali v kresťanskom duchu. Rímski kresťania tento štátny sviatok Slnka začali sláviť ako vlastný sviatok narodenia Krista – ako Slnka na základe biblických citátov. Napr. Kristus ako Slnko spravodlivosti – Sol iustitiae, Kristus – Svetlo sveta.

Tento dátum bol všeobecne prijatý a veľmi rýchlo sa ujal. Sv. Ján Zlatoústý (347 - 407) vo svojej kázni prednesenej v r. 386 v Antiochii argumentuje, že rozhodnutie sláviť Božie na-

rodienie 25. decembra je správne a bolo potvrdené rýchlym prijatím tohto sviatku v celom kresťanskom svete od Trácie po Cádiz.

Od 6. storočia na sviatok Narodenia Pána kňaz celebruje tri sväté omše: polnočnú (utiereň), rannú (pastiersku) a slávnostnú dennú. V Ríme pápež zvykol slúžiť polnočnú v Bazilike Panny Márie Snežnej (Santa Maria Maggiore) pri jasličkách, rannú v gréckom Chráme sv. Anastázie a slávnostnú dennú v Bazilike sv. Petra. Pápež Benedikt XIV. (1740 - 1758) pripisoval týmto trom svätým omšiam symboliku trojakého zrodenia Ježiša Krista: od večnosti v lone Nebeského Otca, telesne a v čase z Panny Márie v Betleheme a duchovne v našich srdciach.

Ježiš sa narodil v Betleheme (heb. Dom chleba). Je to mesto asi 8 km južne od Jeruzalema, rodisko kráľa Dávida. Sem prišiel kvôli sčítaniu obyvateľstva Jozef z Nazaretu so svojou snúbenicou Máriou a tu (podľa tradície v jaskyni za mestom) sa narodil Ježiš. Slávnosť Narodenia Pána sa slávi s vigíliou a s oktávou. Vianočné obdobie však pokračuje aj po ôsmich dňoch a končí sa nedeľou po Zjavení Pána (do r. 1969 sa končilo 2. februára). Do tohto obdobia zaraďujeme štyri významné sviatky kresťanského kalendára: Sviatok Svätej rodiny, Slávnosť Bohorodičky Panny Márie, slávnosť Zjavenia Pána a sviatok Krstu Pána.

Požehnané prežitie vianočných sviatkov, hojnosť nebeských darov od nášho Spasiteľa, lásku, živú vieru, pokoj v rodinách a v novom roku pevné zdravie, Božie požehnanie praje a vyprosuje redakčná rada.

foto: M. Vivodík – Jezuliatko z Betlehema

VIANOČNÉ SVIATKY

Narodenie Ježiša Krista – sviatky Jeho vtelenia, sviatky vykúpenia, pokoja a lásky - Vianoce 24. - 25. decembra oslávia na celom svete dve miliardy kresťanov.

Presný dátum narodenia Pána asi pred 2000 rokmi známy nie je. Slávenie 25. decembra ako narodenie Ježiša je doložené po prvý raz z roku 336 v Ríme. Na základe odlišných tradícií slávia kresťania rôznych cirkví Vianoce v rôznych termínoch. Katolíci, protestanti a časť pravoslávia slávia Vianoce 25. decembra podľa gregoriánskeho kalendára. Časť pravoslávnych veriacich oslavuje vianočné sviatky podľa juliánskeho kalendára 7. januára.

SVIATOK SVÄTEJ RODINY

Tento sviatok sa od r. 1969 slávi v nedeľu po Narodení Pána. Kult Svätej rodiny (Ježiš, Mária a Jozef) má svoje korene už v stredoveku, ale do kresťanskej verejnosti prenikol až začiatkom 17. storočia. Jedným z jeho horlivých šíriteľov bol sv. František Saleský (1567 - 1622), ktorý predstavoval tri osoby Svätej rodiny ako zemský obraz nebeskej Najsvätejšej Trojice. K tejto myšlienke pridali ďalší rozmer jezuiti vo Francúzsku, ktorí ju dávali ako vzor kresťanských rodín. Vo francúzskej časti Kanady veľkým šíriteľom úcty k Svätej rodine bol quebecký biskup Francois de Montmorency Laval (1623 - 1708). Medzi podporovateľov kultu Svätej rodiny patrili aj pápeži Pius IX. (1846 - 1878) a Lev XIII. (1878 - 1903), ale až Benedikt XV. v r. 1921 nariadil slávenie tohto sviatku pre celú Cirkev (pôvodne sa slávil na prvú nedeľu po Zjavení Pána).

NO-NO-NO, ROZPRÁVANIE V KOSTOLE!

Kostol je miesto na rozprávanie, ale na prvom mieste s Bohom. Všeličo sa preberá pred sv. omšou alebo v tom horšom prípade aj cez ňu. Nemyslím tu len na deti. A v tom najhoršom prípade, bohužiaľ, aj medzi kňazmi. Tým sa okrádame o sústredenie na to najsvätejšie, čo nám Všemohúci Boh zanechal. Aká škoda a zaslepenosť. Podeliť sa so zážitkami máme čas po sv. omši, mimo kostola. Skúsme vychovávať tých urozprávaných poznámkou: „Potom mi to povieš. Teraz sa už sústreďme. Potom to vysvetlím. Tichúčko...“

M. Vivodík

ADOPCIA ČIERNEHO SEMINARISTU

V našej farnosti sme si už dlhšie obdobie nevyjednali žiadneho kňaza. V Afrike je zatiaľ dosť povolání na kňazstvo, ale pre chudobu nemôžu študovať. Pápežské misijné diela na Slovensku ponúkajú možnosť „adoptovať“ si seminaristu z Afriky formou finančnej pomoci na štúdium seminaristu. Viaceré farnosti na Slovensku takto podporujú štúdium seminaristov. Preto vznikla iniciatíva, aby sme si aj my ako farnosť adoptovali seminaristu z Afriky.

Ak chceme adoptovať seminaristu, potrebujeme uhradiť polovicu jeho finančných nákladov, čo predstavuje čiastku 600 € na jeden rok. Preto by sme prosili, kto môže a chce pomôcť finančne, bude vzaďu v kostole na stolíku označená krabička. Krabička tam bude dovtedy, kým nevyzbierame 600 €. Zároveň prosíme, aby ste sa celá farnosť zapojili do modlitieb za adoptovaného seminaristu /poznámka redakcie - na jedného seminaristu sme sa už vyzbierali, teraz pokračuje zbierka na druhého/.

K. Huttová

foto: J. Remenárová - sv. Mikuláš v Bari

NAJKRAJŠIE CITÁTY O VIANOCIACH...

*Vianoce sú čarovná chvíľa, kedy viac prejavujeme vďaku, city, lásku...
Ale akonáhle skončia, akoby všetci na ne zabudli. A také by bolo pekné,
keby všetko mohlo zostať rovnaké a navždy v srdciach všetkých...
Spomaľte v tomto krásnom predvianočnom období,
i keď sa možno ešte naháňate po obchodoch za darčekom, upratujete, pečiete.
Skutočná podstata Vianoc je o iných hodnotách.*

Vianoce nie sú časom ani obdobím, ale stavom mysle. Šírenie pokoja, dobra a množstvo vďaky sú tým skutočným duchom Vianoc.
Calvin Coolidge

Vložme vianočnú atmosféru do pohára a vyberajme z nej každý mesiac po troške.
Henry Miller

Vianoce nie sú o otvorení našich darov, ale o otvorení našich srdc.
Henry Miller

Vianoce sú láska. Zakaždým, keď ľúbime, zakaždým, keď darujeme, sú Vianoce.
Dale Evans

Dokonalý vianočný stromček? Všetky vianočné stromčeky sú dokonalé!
Ch. Barnard

Sú to Vianoce v srdci, ktoré šíria Vianoce do vzduchu.
W. T. Ellis

Myšlienka na Vianoce, či už staromódna alebo moderná, je veľmi jednoduchá: milujme ostat-

ných. Premýšľajte o tom, prečo musíme čakať na Vianoce, aby to tak bolo?!
Bob Hope

Pamätajte si, že ak nenájdete Vianoce vo svojom srdci, určite ich nenájdete pod stromčekom.
Neznámy autor

Nerobte si starosti kvôli veľkosti vianočného stromčeka. V očiach detí sú všetky vysoké dešať metrov.
L. Wilde

Príbeh Vianoc nikdy nestratí svoju krásu a pokračuje stáročia, aby nás priťahoval.
Neznámy autor

Čo sú Vianoce? Niečo výnimočné. Bláznovstvo v strede zimy, tajomstvá, objatia a nečakané návštevy. Je to návrat do dôb jaskýň: iba jedlo, oheň a rodina.
Pam Brown

A pre nás hlavne rodina a Ježiš.

Zdroj: <https://www.vesele-veci.sk/>
Spracovala VČ

Svätý Mikuláš

Svätec, ktorému venujeme spomienku, má sviatok 6 decembra. Jeho meno znamená víťaz z ľudu. Sv. Mikuláš sa považuje za pomocníka pri všetkých ťažkostiach. Nevie sa presný rok jeho narodenia. Udáva sa rozpätie rokov 250-272, v meste Patara, t.j. južné pobrežie Malej Ázie, dnešné Turecko. Narodil sa do bohatej kresťanskej gréckej rodiny a dostal dobrú výchovu a vzdelanie. Bol vysvätený za kňaza svojim strýkom Mikulášom, ktorý bol v Myre biskupom. Po smrti rodičov zdedil ich majetok, ktorý postupne rozdal chudobným. Keď sa dozvedel, že istý otec bol vo veľkej núdzi a preto chcel zapredať nevinnosť svojich dcér, tak cez oblok hodil bedárovi tri značné sumy peňazí. Tie otcovi umožnili dať dcéram slušné veno a dobre ich vydať. Ľudia napokon odhalil veľkodušného dobrodincu. Veriaci z mesta Myra si ho zvolili za svojho biskupa, po smrti jeho strýka. Počas celého svojho života preukazoval milosrdenstvo a veľkodušne pomáhal ľuďom. Ešte počas života ho nazývali otcem sirôt, vdov a chudobných.

Za Diokleciánovho prenasledovania bol uväznený a neskôr ho poslali do vyhnanstva. Niektorí životopisci sa domnievajú, že to bolo na Kryme. V roku 311 vydal cisár Galérius dekrét, ktorým bolo zastavené kruté prenasledovanie kresťanov. Väčšina prenasledovaných dostala slobodu, ale všetci kresťania boli vy-

slobodení zo žalárov až v roku 313. Aj sv. Mikuláš sa mohol vrátiť do svojho biskupského sídla. V roku 325 bol zvolaný prvý cirkevný snem do Nicey. Jeho cieľom bolo teologicky vyvrátiť Áriovo učenie a obhájiť rovnosť troch Božských osôb. Sú domnienky, že i sv. Mikuláš sa zúčastnil tohto cirkevného snemu. Niektoré životopisy hovoria, že svätý biskup dosiahol oslobodenie troch nevinných na smrť odsúdených dôstojníkov, zachránil stroskotaných námorníkov, odvrátil od svojho mesta hlad, ... Mýrsky biskup Mikuláš musel byť výnimočnou osobnosťou, ktorá vyvolávala nezvyčajnú pozornosť a úctu. Zomrel v pokročilom veku medzi rokmi 345-352. Pochovali ho v mýrskom chráme, kde odpočíval až do roku 1087. V 11. storočí obsadili Myru moslimovia. 9. mája 1087 ukoristila jeho pozostatky výprava z juhotalianskeho prístavného mesta Bari. Tam vystavili nový chrám sv. Mikuláša a uložili do neho tieto telesné pozostatky. Odvtedy sa sv. Mikuláš z Myry nazýva aj sv. Mikuláš z Bari. Vrávi sa o večnej myrhe v jeho hrobe, lebo na kostiach sa tvorí akoby rosa, podobná voňavému oleju. Aj v dnešnej dobe veľa pútníkov putuje k jeho hrobu. Prosia o vypočutie svojich modlitieb a sú svedkami aj zázrakov na jeho príhovor.

Sv. Mikuláš sa viac zapísal dobročinnosťou do ľudských srdc ako do kníh. Jeho úcta je roz-

šírená po celom svete. Napríklad v Čechách je 114 chrámov zasvätených k jeho cti. U nás vyše 80 chrámov a kaplniek. Vo východnej, byzantskej cirkvi zase jeho obraz nechýba na ikonostase v žiadnom chráme. Je patrónom Ruska a veľmi populárnym svätcom. V Trnave je sv. Mikulášovi zasvätený tzv. "Hrubý kostol",

kde sa nachádza kaplnka Panny Márie Trnavskej, dnes Bazilika minor /z r.1380/.

Z tradícií: U nás poznajú sv. Mikuláša i tí najmenší. V predvečer jeho sviatku si chystajú deti topánky, do ktorých dostávajú sladké darčeky.

S dôverou by sme sa mali všetci obrátiť k sv. Mikulášovi a prosieť o dobrotu srdca. Aby svet v nás, i okolo nás bol lepší a ľudia navzájom láskavejší a tolerantnejší.

Zdroj: <https://grkatba.sk>
spracoval P. Remenár

TRNAVSKÁ NOVÉNA

foto: J. Čápková – Trnava, Dóm sv. Mikuláša

V tomto roku sme si pripomenuli jubilejných 75 rokov od začiatku slávania Trnavskej novény (1944 - 2019). Každý rok prichádzajú veriaci z celého Slovenska do Baziliky sv. Mikuláša v Trnave uctiť si milostivý obraz Trnavskej Panny Márie, ktorá ochránila Trnavčanov pred šíriacou sa morovou epidémiou a od tureckých vpádov.

Téma kázni deväťdňovej pobožnosti (13. - 21.11.2019) každý deň s iným kazateľom bola „Budúcnosť cirkvi je v malých spoločenstvách“, ktorá je sprevádzaná veršom zo Skutkov apoštolov „Všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách s Ježišovou matkou Máriou“ (Sk 1,14). Kazateľmi večerných bohoslužieb boli bratislavský biskup Mons. Jozef Halko, prof. Peter Dubovský z Pápežského biblického inštitútu v Ríme, trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch, vdp. Marián Kuffa z Inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach, emeritný spišský biskup Mons. Andrej Imrich a ďalší. Zároveň sa v Bazilike sv. Mikuláša každý deň konali pobožnosti a päť svätých omší.

Trnavská novéna bola výnimočná aj vďaka prítomnosti amerického kardinála Raymonda Lea Burkeho, emeritného prefekta Najvyššieho Tribunálu Apoštolskej signatúry vo Vatikáne. V sobotu dopoludnia slávil v Bazilike sv. Mikuláša za účasti mnohých veriacich pontifikálnu svätú omšu v mimoriadnej forme podľa misála sv. Jána XXIII. Vrcholom návštevy amerického kardinála Raymonda Lea Burkeho bola pontifikálna svätá omša v nedeľu dopoludnia, ktorá bola spojená so slávnostnou procesiou milostivého obrazu Panny Márie. Procesia už tradične prešla k morovému stĺpu na Trojičnom námestí, ktorý je spomienkou na ukončenie morovej nákazy. V sobotu napoludnie slávil svätú omšu

vesprémsky arcibiskup Mons. Gyula Márfi, ktorý na Novénu priviedol pútnikov maďarskej národnosti.

V rámci piateho dňa Trnavskej novény, na záver večernej svätej omše, udelil trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch vybraným laureátom Ruža sv. Alžbety ako prejav vďaky za ich dlhoročnú službu Cirkvi. Medzi ocenenými boli aj dve veriace našej farnosti:

- p. Jozefína Ryšková z farnosti Jaslovské Bohunice

Za horlivé nasledovanie čnosti sv. Alžbety a uvedené služby jej otec arcibiskup udelil ocenenie Ruža sv. Alžbety. „Je 40 rokov predmodleničkou v miestnom kostole. Medzi jej zásluhy patrí aj podpora študentov teológie. Vďaka nej sa veriaci z viacerých obcí mohli počas mnohých rokov zúčastniť trnavskej novény.“

- p. Mária Tomašovičová z farnosti Jaslovské Bohunice, filiálka Paderovce

Podľa vzoru sv. Alžbety jej otec arcibiskup udelil ocenenie Ruža sv. Alžbety za nasledovné služby. „Bola polstoročia modleničkou v miestnom kostole. Okrem toho celé roky zdobila kostol svojimi výšivkami a kvetmi. Napriek pohybovým ťažkostiam sa ešte aj teraz zúčastňuje na každodenných svätých omšiach.“

Presný text ocenenia:

Čítajúcim Pozdrav v Pánovi! Za dlhoročnú službu kostolu a farnosti. S radosťou a vďakou udeľujem ocenenie Ruža Svätej Alžbety.

V Trnave, na Sviatok sv. Alžbety 2019.

Ján Orosch, trnavský arcibiskup.

My, všetci spolufarnci by sme Vám chceli k tomuto oceneniu srdečne poblahoželať, touto cestou sa Vám zo srdca poďakovať za všetko užitočné a Bohu prospesné, čo ste pre nás a na slávu Božiu vykonali.

Vo štvrtok 21.11.2019, v deň poslednej omše Novény, trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch ukončil svoju kázeň slovami: „**Matka drahá, spomni na nás tu pod Tatrami, verní sme my svätej Cirkvi, prebývaj s nami!**“

Na záver preniesli milostivý obraz Bohorodičky z hlavného oltára späť do Kaplnky sv. križa.

Jana Čápková

Svätec kostola

Svätá Katarína Alexandrijská

foto: M. Vivodík
sv. Katarína z paderovského oltára

Narodila sa v egyptskej Alexandrii. Bola veľmi vzdelanou, krásnou mladou ženou, ktorá pochádzala z kráľovského rodu. V starých gréckych životopisoch sa nazýva *Aikatheriné*, t. j. „stále čistá“. Najznámejšia legenda o svätej Kataríne vraví, že ako kresťanka verejne protestovala u cisára Maxentia proti uctievaniu pohanských modiel. Cisár dal zavolať päťdesiat najväznejších učencov a filozofov, ktorí mali za úlohu vyvrátiť jej vieru. Kataríne sa podarilo svoju vieru obhájiť a dokonca ich presvedčiť a obrátiť na kresťanstvo. Keď učenici priznali svoj neúspech pred cisárom, dal ich všetkých popraviť. Napriek víťazstvu bola Katarína uväznená. No predchádzala tomu cisárova ponuka na sobáš. Katarína sa však

CHCEM, BUĎ ČISTÝ

Viacerí veriaci doslova čakajú na sv. omšu za uzdravenie tela i duše, ktoré bývajú v našej farnosti. Dňa 23.11.2019 o 9 hod. ráno sa konala sv. omša s modlitbami za oslobodenie, uzdravenie s adoráciou a modlitbou Korunky Božieho milosrdenstva. Hojná účasť

veriacich potvrdila potrebnosť Božieho dotyku, preliečenie a uzdravenie z chorôb tela a zranenej duše. Spevokol doplnil ticho v kostole a za účasti piesní sa mohla monštrancia niesť kostolom so živým P. Ježišom. Verím, že milosti, ktoré Pán rozdával zasiahli v hojnom počte všetkých.

AŽ

odvolala na Ježiša Krista, ktorému sa slúbila a ponuku odmietla. Nasledovalo väzenie a mučenie. Ešte vo väzení obrátila na kresťanstvo cisárovu manželku a dvesto vojakov. Maxentius sa rozhodol, že Katarínu zlomí a dal ju mučiť na kolese s vyčnievajúcimi hrotmi. Pri mučení sa však koleso zlomilo. A tak jej dal stať hlavu mečom. Koleso a meč, nástroje mučenia a jej smrti, sa stali hlavnými atribútmi, s ktorými býva najčastejšie zobrazovaná. Táto panňa a mučenica patrila v stredoveku po Panne Márii, k najuctievanejším sväticiam. Radila sa medzi 14 pomocníkov v núdzi. Je patrónkou vzdelancov a viacerých povolani a stavov (dievčat, panien, učiteľov, študentov) i povolani, pri ktorých hrá koleso významnú úlohu (mlynári,

kolári, lodníci a pod.). Podľa tradície zomrela 24.XI. 304, vo veku 18 rokov. Kult svätej Kataríny je od najstarších čias veľmi rozšíreným a zasialhol takmer celý kresťanský svet. Dostala titul veľkomučienica. Prvotným strediskom sa stal známy Monastier - Kláštor svätej Kataríny na Sinajskom polostrove, patriaci gréckej ortodoxnej cirkvi. Je hojne navštevovaný pútnikmi, ktorým ukazujú údajný Katarínin hrob. Pri jej hrobe sa zastavovali aj križiaci, ktorí sa vydávali k Svätému hrobu.

K veľmi známym patria: Kostol svätej Kataríny Alexandrijskej v Kremnici, v Banskej Štiavnici, v Dolnom Kubíne, Handlovej, ...ruiny bývalého Kláštora sv. Kataríny Alexandrijskej

pri Dechticiach, ktorý poznáme pod názvom „Katarínka“. Vlni bolo 400 rokov od jeho postavenia, na podnet grófa Krištofa Erdődyho a jeho manželky Barbory (21.XII.1618). Najbližší kostol zasvätený tejto veľkej svätici je v obci Dechtice. Aj v našom filiálnom chráme sv. Martina v Paderovciach máme sochu sv. Kataríny na pravej strane hlavného oltára.

Naša spomienka a modlitba k sv. Kataríne Alexandrijskej môže byť prosbou o zachovanie viery, čistoty i vytrvalosti v životných skúškach.

Zdroj: Wikipedia, www.postoj.sk
Jozefína Remenárová

KNIHA EZDRÁŠOVA A NEHEMIÁŠOVA

V dnešnom bádani v Biblii sa pozrieme na ďalšie dve dejepisné knihy, ktoré sa nazývajú podľa vodcov Ezdráša a Nehemiáša. Oni po návrate Židov z babilonského zajatia obnovili náboženský a politický život v Palestíne. Právom sa pokladajú za zakladateľov judaizmu - židovstva, aké poznáme v novozákonnom období.

Cieľom kníh je obnovenie židovského náboženského spoločenstva. Tento judaizmus sa zakladá na Biblii a tradícií, ktoré sa stali spoločným dedičstvom farizejov, saducejov, esénov ako aj širších vrstiev židovského národa. Základné dogmatické pravdy, uznávané všetkými skupinami, sú tieto: jestvovanie jediného Boha, záväznosť a prvenstvo Tóry a presvedčenie, že židovský národ je vyvoleným ľudom Jahveho. Nezhodovali sa však v náuke o Mesiášovi, anjeloch a zmrŕvychvstani.

Knihy opisujú návrat prvej skupiny Židov pod vedením Zorobábel a z babilonského zajatia do Palestíny, obnovenie oltára a polozenie zá-

kladov pre nový chrám v Jeruzaleme. Opisujú aj ďalší návrat zajatcov v r. 458 pod vedením kňaza a učiteľa Mojžišovho zákona Ezdráša, ktorý využil priazeň perzského kráľa Artaxerxa I. a jeho splnomocnením šiel z Babylonu do Jeruzalema na čele 1775 mužov, aby naučil tamojších Židov zachovávať Mojžišov zákon,

No ty si Boh, ktorý odpúšťa, si láskavý a milosrdný, dlho zhovievavý a veľkého zľutovania. (Neh 9,17)

od ktorého sa značne odklonili. Urobil nábožensko-právnu reformu, obnovil zmluvu ľudu s Bohom, chrámovú službu, slávenie sviatkov a bojoval proti manželstvám Židov s pohanami. V Nehemiášovej knihe sa predstavuje Nehemiáš, čašník na kráľovskom dvore perzského kráľa Artaxerxa I., ktorý od neho dostal r. 445 splnomocnenie prevziať správu Jeruzalema ako jeho námestník. Obnovil napriek odporu nepriateľov mestské múry, postavil sa proti vykorisťovaniu chudobných a užerníctvu

Biblické okienko

bohatých Židov a zaistil bezpečnosť mesta. Potom v knihe vystupuje opäť Ezdráš, ktorý obnovuje bohoslužbu a vyhlasuje zákon teokratického židovského štátu. Ľud kajúčne vyznáva svoje hriechy a slávnostne sa zaväzuje zachovávať predpisy zákona. Na konci sa opisuje presídlenie čiastky vidieckeho obyvateľstva do Jeruzalema a posviacka mestských múrov.

Autor - redaktor kníh je neznámy (nazývaný kronista). Knihy napísal pravdepodobne v Jeruzaleme okolo r. 400 pred Kr. Historicky je kniha cenná pre použité úradné dokumenty, ktoré slúžia na poznanie historickej situácie, v akej sa židovský národ nachádzal po návrate z babilonského zajatia do Jeruzalema a ktoré sa zhodujú s údajmi mimobiblického dejepiectva.

Tvrďa skúška babilonského zajatia a nepredvídaný návrat do Jeruzalema boli opätovným dôkazom toho, že **Boh zmluvy prozreteľne zasahuje do národa.**

M. Vivodík

EKONOMICKÁ RADA INFORMUJE

Po vyplatení firiem za opravu fasády, veže a lešenia, nám ešte zostali peniaze z dotácie obce. Nerobili sme plánovaný sokel, ktorý bude drahší. V tomto čase sme dostali len jednu ponuku od reštaurátora, ktorý by sokel urobil za 45.600€, čo sme ako ekonomická rada odmietli. Takže nás čaká hľadanie lacnejšieho

dodávateľa. Chceme opraviť podlažia a schody vo veže, vymalovať sakristiu. Taktiež premýšľame o prerobení kúrenia v kostole v Jaslovských Bohuniciach, kde chceme dať výmenník. Malo by to byť šetrnejšie a istejšie. Pán Boh zaplať všetkým dobrodincom.

MV

Deň otvorených dverí v útulku

Dňa 17.11.2019 v poobedňajších hodinách bol Deň otvorených dverí v našom zariadení, Útulku u sv. Martina. Bolo príjemné počasie, a tak niektorí z občanov prišli navštíviť našich klientov, oboznámiť sa s priestormi útulku, porozprávať sa s mužmi. Návštevníkom sme ponúkali trubičky po 1,50 eur z vlastnej výroby, sušené jablčka 100 g za 1,50 eur, domácu strúhanku 300 g za 0,40 eur, sušenú lipu do čaju 100 g za 2,50 eur, kvetinky do izieb. Na ukážku s možnosťou objednať si boli v ponuke stoličky, ktoré sú renovované servítkovou technikou. Niektoré výrobky sú u nás v ponuke i počas nasledujúcich dní a blížiacich sa sviat-

kov. Pripájame možnosť zakúpenia si vianočných oblátok.

Ďakujeme touto cestou všetkým, ktorí nás prišli navštíviť, podporiť a ktorí prejavili záujem o prácu našich klientov.

AŽ

PRIPRAVUJEME:

- február - pút do Sv. zeme
- 24.5.2020 - 1. sv. prijímanie
- jar - sv. omša za uzdravenie
- pokračovanie v retazi Deviatnika k Božskému Srdcu Ježišovmu

Naším deťom VIANOCE V LESE

Sova Elvíra sa rozprávala so škrečkom Lojzom, ktorý si robil zásoby. Naháňal sa a behal po lese. Elvíra ho dlho pozorovala. Potom ho zastavila a opýtala sa: „Čo sú pre teba Vianoce?“ Lojzo celý upachtý od toho naháňania zalapal po dychu. „Dobre sa najem, odpočinem si, nič nemusím robiť. Zatvorím sa do svojej nory a nevystrčím labky.“

No počkaj a **nechýba ti tam niečo?** Porozmýšľaj! Budeš sám! Keď budeš odtiaľ zbiehať zásoby, tak sa zastav u svojich susedov a rozdeľ sa s nimi. Potom budeš mať Vianoce radostné plné zábavy s priateľmi.

G. Čavarová

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár Členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölyová